ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/325

z dnia 18 lutego 2025 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1776 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ([1]) („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 11 ust. 3

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki

(1) W wyniku dochodzenia („pierwotne dochodzenie") Rada nałożyła rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 457/2011 ([2]) („rozporządzenie pierwotne") ostateczne środki antydumpingowe na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL" lub „Chiny"). Środki nałożono w formie stałego cła w wysokości 415 EUR za tonę na cały przywóz z ChRL, z wyjątkiem trzech współpracujących chińskich producentów eksportujących, Sichuan Golden-Elephant Sincerity Chemical Co. Ltd („Sichuan"), Shandong Holitech Chemical Industry Co. Ltd („Shandong") oraz Henan Junhua Development Company Ltd („Henan"), których wywóz objęto minimalną ceną importową wynoszącą 1 153 EUR za tonę.

(2) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1171 ([3]) Komisja ponownie nałożyła przedmiotowe środki w następstwie przeglądu wygaśnięcia („pierwszy przegląd wygaśnięcia"). W następstwie drugiego przeglądu wygaśnięcia („drugi przegląd wygaśnięcia") Komisja ponownie nałożyła przedmiotowe środki rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/1776 ([4]).

(3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/2653 ([5]), w następstwie przeglądu pod kątem nowego eksportera na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja zmieniła środki, o których mowa w motywie 2 powyżej, nakładając minimalną cenę importową w wysokości 1 346 EUR za tonę na przywóz melaminy produkowanej przez Xinjiang Xinlianxin Energy Chemical Co. Ltd. („Xinjiang") i pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.

([1]) Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 457/2011 z dnia 10 maja 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 124 z 13.5.2011, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/457/oj).
([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1171 z dnia 30 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 170 z 1.7.2017, s. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1171/oj).
([4]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1776 z dnia 15 września 2023 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 228 z 15.9.2023, s. 199, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1776/oj).
([5]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2653 z dnia 27 listopada 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1776 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu pod kątem nowego eksportera na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L, 2023/2653, 28.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2653/oj).

1.2. **Wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego**

(4) W dniu 13 listopada 2023 r. LAT Nitrogen Linz GmbH i LAT Nitrogen Piesteritz GmbH (wspólnie, „LAT Nitrogen” ([6])), OCI Nitrogen BV i Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy SA („wnioskodawcy”), działający w imieniu unijnego przemysłu melaminy w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, złożyły wniosek o wszczęcie częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych nałożonych na przywóz melaminy pochodzącej z ChRL, ograniczonego do formy środków.

(5) W szczególności wnioskodawcy wystąpili o zmianę formy obecnych środków ze stałego cła i minimalnej ceny importowej na cła *ad valorem* w związku z tym, że okoliczności uzasadniające formę pierwotnych ceł zmieniły się w znaczący i trwały sposób; że inne trwałe zmiany okoliczności oznaczają, że stałe cło i minimalna cena importowa nie są już adekwatne do zakładanych celów, oraz że stosowanie stałego cła i minimalnej ceny importowej powoduje poważną szkodę dla wnioskodawców.

1.3. **Wszczęcie przeglądu okresowego**

(6) 20 grudnia 2023 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu”) ([7]) wszczęcie częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(7) Częściowy przegląd okresowy był ograniczony do formy środków, w szczególności do tego, czy w interesie Unii leży utrzymanie obowiązujących obecnie środków w formie minimalnej ceny importowej i stałych ceł.

1.4. **Okres objęty dochodzeniem przeglądowym i okres badany**

(8) Dochodzenie przeglądowe objęło okres od dnia 1 października 2022 r. do dnia 30 września 2023 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Okres badany rozpoczynał się 1 stycznia 2020 r. i trwał do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

1.5. **Zainteresowane strony**

(9) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL, władze ChRL, znanych importerów, użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu przeglądu i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.

(10) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia częściowego przeglądu okresowego oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

(11) Kilka stron wystąpiło z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające i przedstawiło uwagi po wszczęciu przeglądu. Komisja zorganizowała posiedzenia wyjaśniające z udziałem Europejskiej Federacji Producentów Paneli („European Panel Federation”, „EPF”), Europejskiego Zrzeszenia Producentów Laminatów Podłogowych („European Producers of Laminate Flooring”, „EPLF”) oraz Chińskiej Izby Handlowej Importerów i Eksporterów Metali, Minerałów i Substancji Chemicznych („CCCMC”). Złożone podczas posiedzeń wyjaśniających oświadczenia ustne odpowiadały oświadczeniom pisemnym złożonym przez te strony po wszczęciu przeglądu i zostały omówione w sekcji 3 niniejszego rozporządzenia.

1.6. **Kontrola wyrywkowa**

(12) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej producentów unijnych i importerów niepowiązanych zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

([6]) LAT Nitrogen powstał w 2023 r. w wyniku nabycia przez AGROFERT części spółki Borealis Fertilizer produkującej azot techniczny i melaminę. Źródło: Przedsiębiorstwo (lat-nitrogen.com).

([7]) Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C, C/2023/1595, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1595/oj).

1.6.1. *Kontrola wyrywkowa producentów unijnych*

(13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę trzech producentów unijnych, zlokalizowanych w trzech różnych państwach członkowskich. Komisja wybrała próbę na podstawie największej wielkości produkcji w Unii w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 30 września 2023 r. zgłoszonej przez producentów unijnych w kontekście analizy stałej oceny poprzedzającej wszczęcie dochodzenia. Próba odpowiadała za 83 % szacowanej produkcji produktu podobnego w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano uwag i próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

1.6.2. *Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych*

(14) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Zgłosił się tylko jeden importer niepowiązany, a mianowicie Borghi SpA, Grandate/Włochy. W związku z tym Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna, i zwróciła się do Borghi SpA o wypełnienie kwestionariusza dla importerów niepowiązanych.

1.7. **Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu**

(15) Komisja przesłała kwestionariusze producentom unijnym objętym próbą, jednemu importerowi niepowiązanemu, który zgłosił się w trakcie procedury kontroli wyrywkowej, oraz wszystkim znanym użytkownikom melaminy. Ponadto wszystkie stosowne kwestionariusze udostępniono również na stronie internetowej DG ds. Handlu ([8]) w dniu wszczęcia przeglądu. W trakcie dochodzenia Komisja wysłała kwestionariusz wnioskodawcom i zwróciła się o przekazanie danych makroekonomicznych dotyczących przemysłu Unii.

(16) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą, jednego importera niepowiązanego i pięciu użytkowników, z których dwóch jest ze sobą powiązanych.

1.8. **Weryfikacja**

(17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do ustalenia, czy zmiana formy istniejących środków antydumpingowych leży w interesie Unii.

(18) Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni:

— LAT Nitrogen Linz GmbH, Linz, Austria;

— Grupa Azoty Zakłady Azotowe, Puławy, Polska;

— OCI Nitrogen B.V., Sittard, Niderlandy.

Użytkownicy:

— Unilin B.V. i Unilin Resins B.V. („grupa Unilin”), Wielsbeke, Belgia.

1.9. **Dalsze postępowanie**

(19) W dniu 19 grudnia 2024 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na których podstawie zamierza zmienić formę obowiązujących ceł antydumpingowych. Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ujawnionych informacji i złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające.

(20) Otrzymano uwagi od wnioskodawców, Sichuan Golden-Elephant Sincerity Chemical Co., Ltd. („SGE”), Kronospan Polska Sp. z o.o. („KRP”), grupy Unilin, CCCMC i EPF. SGE, grupa Unilin i EPF wystąpiły z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające.

([8]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2609.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

(21) Produktem objętym niniejszym przeglądem jest melamina („produkt objęty przeglądem"), obecnie objęta kodem CN 2933 61 00.

(22) Melamina to biały krystaliczny proszek produkowany głównie z mocznika i wykorzystywany przede wszystkim w produkcji laminatów, żywicy, klejów do drewna, mieszanek do formowania oraz w obróbce papieru/materiałów włókienniczych.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

(23) Produkt objęty niniejszym dochodzeniem jest produktem objętym przeglądem pochodzącym z Chin.

2.3. Produkt podobny

(24) Jak wykazano w toku pierwotnego dochodzenia, w wyniku którego wprowadzono obowiązujące środki ([9]), takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także takie same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:

— produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii;

— produkt objęty przeglądem produkowany i sprzedawany na rynku krajowym państwa, którego dotyczy postępowanie (Chiny); oraz

— produkt objęty przeglądem produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.

(25) Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. INTERES UNII

3.1. Wprowadzenie

(26) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy zmiana formy obowiązujących środków nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów niepowiązanych i użytkowników.

(27) W szczególności Komisja zbadała, czy okoliczności leżące u podstaw zastosowania stałego cła i minimalnej ceny importowej zmieniły się w znaczący i trwały sposób oraz czy stałe cło i minimalna cena importowa wyrządzają przemysłowi Unii poważną i trwałą szkodę.

(28) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono zgłoszenie uwag zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

3.2. Zmiana okoliczności i trwały charakter

3.2.1. *Kontekst*

(29) Jak wspomniano w motywach 1 i 3 powyżej, formami środków antydumpingowych będących przedmiotem przeglądu są: minimalna cena importowa w wysokości 1 153 EUR za tonę dla trzech chińskich producentów eksportujących, minimalna cena importowa w wysokości 1 346 EUR za tonę dla czwartego chińskiego producenta eksportującego oraz stałe cło w wysokości 415 EUR za tonę dla wszystkich pozostałych chińskich producentów eksportujących. Cła te oparto na danych dotyczących wartości normalnej, oszacowanych za ówczesny okres objęty dochodzeniem (od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.) w ówczesnym kraju analogicznym, tj. w Indonezji (zob. motywy 78 i 79 rozporządzenia pierwotnego).

([9]) Zob. przypis 2.

(30) Powody leżące u podstaw tej formy środków wyjaśniono w sekcji 3.3 rozporządzenia pierwotnego. W szczególności ustalono, że ceny sprzedaży melaminy po okresie objętym dochodzeniem wahały się od 1 200 EUR do 1 500 EUR za tonę, czyli o 300–600 EUR powyżej średniej ceny sprzedaży w okresie objętym tym dochodzeniem. Cło specyficzne oparte na cenach przeważających w tym okresie objętym dochodzeniem miało „ograniczyć dalszy wzrost cen melaminy, który miałby poważny wpływ na całokształt działalności użytkowników" ([10]).

(31) Zgodnie z podstawami dokonania przeglądu, o których mowa w pkt 4 zawiadomienia o wszczęciu, Komisja zbadała zatem, czy nadal występują okoliczności uzasadniające nałożenie środka antydumpingowego w jego obecnej formie (minimalna cena importowa i cło specyficzne). Komisja zbadała również, czy ta forma środka antydumpingowego nadal równoważy skutki dumpingu stwierdzone w poprzednich dochodzeniach i zapobiega w ten sposób szkodzie dla przemysłu Unii.

3.2.2. *Zmiana okoliczności*

3.2.2.1. Znaczący wzrost kosztów produkcji

3.2.2.1.1. Znaczny wzrost cen gazu

(32) Koszt produkcji melaminy jest w dużej mierze uzależniony od ceny gazu. Melamina może być wytwarzana z mocznika lub amoniaku. W pierwotnym dochodzeniu, na podstawie którego przyjęto obecne środki, gaz miał stanowić blisko 50 % kosztów produkcji melaminy ([11]).

(33) W obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że od czasu nałożenia środków na mocy rozporządzenia pierwotnego na europejskich rynkach gazu nastąpiły zmiany strukturalne. W związku z udziałem kosztów gazu w kosztach produkcji melaminy, zmiany te miały poważny wpływ na koszty produkcji melaminy.

(34) Do 2021 r. znaczna część dostaw gazu do Unii pochodziła z Rosji. Udział rosyjskiego gazu rurociągowego w imporcie do UE spadł z ponad 40 % w 2021 r. do około 8 % w 2023 r. ([12]) Wcześniej, przez długi okres w latach 2010–2021, udział rosyjskiego gazu w imporcie gazu do UE wahał się od 30 % do 45,5 % ([13]). W związku z tym ceny dla użytkowników gazu UE były gwarantowane na względnie stabilnym poziomie. Komisja ustaliła, że w okresie 9 miesięcy od kwietnia 2010 r. do grudnia 2010 r., przed zakończeniem pierwotnego dochodzenia, gaz sprzedawany był średnio na poziomie 19,08 EUR/MWh na niderlandzkiej giełdzie TTF („TTF") ([14]). W latach 2011–2020 ceny gazu wahały się od 6 EUR/MWh do 28 EUR/MWh. Od drugiej połowy 2021 r. ceny gazu w UE zaczęły rosnąć do historycznie wysokich poziomów. Tendencja ta uległa pogorszeniu w następstwie niczym niesprowokowanej agresji wojskowej Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, czyli od marca 2022 r. Od tego czasu import gazu ziemnego z Rosji, przesyłanego rurociągami, został w dużej mierze zastąpiony importem gazu LNG z innych krajów pochodzenia lub importem gazu ziemnego przede wszystkim z Norwegii ([15]). Ta zmiana w infrastrukturze dostaw gazu była kolejnym czynnikiem przyczyniającym się do szybkiego wzrostu cen gazu. W dniu 22 sierpnia 2022 r. ceny gazu gwałtownie wzrosły do 339,20 EUR/MWh za gaz będący przedmiotem obrotu na TTF ([16]). Ponadto inwestycje w infrastrukturę LNG, zważywszy na ich wielkość, uznaje się za nieodwracalne. W związku z tym uzasadnione jest założenie, że nawet po zakończeniu wspomnianej agresji wojskowej większość państw członkowskich prawdopodobnie nie wznowi zakupów gazu po cenach tak niskich, jak w momencie przeprowadzenia pierwotnego dochodzenia, na podstawie których ustalono minimalną cenę importową do 2020 r. włącznie.

([10]) Motywy 63 i 65 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 457/2011.
([11]) Motyw 22 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1035/2010 z dnia 15 listopada 2010 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej, (Dz.U. L 298 z 16.11.2010, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1035/oj).
([12]) https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/eu-gas-supply/.
([13]) https://www.statista.com/statistics/1021735/share-russian-gas-imports-eu/.
([14]) Zob. https://tradingeconomics.com/commodity/eu-natural-gas Komisja wykorzystała okres od kwietnia do grudnia 2010 r. jako punkt odniesienia, ponieważ jest on najwcześniej widoczny na publicznie dostępnym wykresie na tej stronie internetowej.
([15]) https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/eu-gas-supply/.
([16]) https://tradingeconomics.com/commodity/eu-natural-gas.

(35) Ponadto nawet po tym, jak ceny gazu zaczęły stabilizować się na początku 2023 r., średnia cena gazu utrzymywała się na poziomie wyższym niż przed 2021 r. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym gaz sprzedawany był średnio w cenach [50–60] EUR/MWh ([17]), czyli około trzykrotnie drożej niż średnia cena w okresie od kwietnia do grudnia 2010 r. W dniu 29 września 2023 r., ostatnim dniu sesyjnym okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, cena gazu ziemnego na TTF wyniosła 41,86 EUR/MWh ([18]). Jest to cena znacznie poniżej najwyższej wartości odnotowanej w sierpniu 2022 r., ale nadal znacznie powyżej poziomów obserwowanych do pierwszej połowy 2021 r. włącznie.

(36) W okresie badanym wykorzystanym w pierwotnym dochodzeniu, tj. od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2009 r., koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii wahały się od 1 054 EUR do 1 229 EUR za tonę ([19]). W okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 marca 2016 r., czyli w okresie badanym wykorzystanym w pierwszym przeglądzie wygaśnięcia, koszty produkcji wahały się od 1 036 EUR do 1 144 EUR za tonę ([20]). W 2019 r. koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii wynosiły 980 EUR za tonę ([21]). W związku z tym we wszystkich okresach objętych dochodzeniem Komisji w latach 2006–2019 koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii w przeliczeniu na tonę melaminy utrzymywały się na wyjątkowo stabilnym poziomie – różnica między najniższą (980 EUR) a najwyższą wartością (1 229 EUR) wyniosła zaledwie 25,4 %.

(37) Przez większą część okresu badanego – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 30 września 2023 r. – koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii wahały się natomiast od 1 611 EUR do 3 132 EUR za tonę. Pominięto w tym rok 2020, który jest pierwszym rokiem okresu badanego, ponieważ stosunkowo niskie koszty w tym roku wynikały z pogorszenia koniunktury gospodarczej w związku z pandemią COVID. Pokazuje to, jak szybko rosnące koszty gazu (zob. motyw 34) znacząco wpłynęły na całkowity koszt produkcji ponoszony przez przemysł Unii.

(38) Wnioskodawcy twierdzili, że gaz ziemny, najważniejsze surowce oparte na gazie ziemnym oraz para wodna, przy uwzględnieniu aktualnie obowiązujących cen gazu, odpowiadały łącznie za 80–90 % całkowitych szacunkowych kosztów produkcji ponoszonych przez unijnych producentów. CCCMC nie zakwestionowała tego ustalenia ([22]).

(39) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że od czasu pierwotnego dochodzenia koszty gazu znacznie wzrosły, w ujęciu bezwzględnym i w konsekwencji w ujęciu względnym, co uznaje się za istotną zmianę okoliczności w rozumieniu art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3.2.2.1.2. Inne czynniki znacząco zwiększające koszty produkcji

(40) Wnioskodawcy twierdzili, że od czasu pierwotnego dochodzenia wzrosły koszty związane z przestrzeganiem europejskich ram ochrony środowiska. Najważniejszym systemem ochrony środowiska, któremu podlega przemysł Unii, jest unijny system handlu uprawnieniami do emisji (ETS). ETS powstał w 2005 r. Oznacza to, że funkcjonował już w czasie pierwotnego dochodzenia. Od tego czasu nastąpiły jednak istotne zmiany w ETS, co bezpośrednio przełożyło się na znacznie wyższe koszty produkcji ponoszone przez producentów unijnych.

(41) CCCMC zauważyła, że udział kosztów przestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska w całkowitych kosztach produkcji nie został jasno uwzględniony we wniosku i ogólnie zakwestionowała istotność tych kosztów. W tym kontekście CCCMC zwróciła uwagę na dostępność bezpłatnych uprawnień w ramach systemu ETS. CCCMC twierdziła również, że wszelkie koszty wynikające z przestrzegania ETS powinny być kompensowane przez nowo wprowadzony mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO_2 (CBAM) ([23]).

([17]) Podano zakres w związku z ochroną danych objętych prawami autorskimi.
([18]) https://tradingeconomics.com/commodity/eu-natural-gas.
([19]) Zob. tabela 7b) w rozporządzeniu (UE) nr 1035/2010.
([20]) Zob. tabela 11 w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/1171.
([21]) Zob. tabela 8 w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2023/1776.
([22]) t24.001030, s. 9, pkt 22 i 23.
([23]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO_2 (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

(42) Zgodnie z dowodami i prognozami przedłożonymi przez wnioskodawców koszty poniesione w związku z prawami do emisji CO_2 do 2026 r. przekroczą korzyści wynikające z dostępnych bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do emisji spowodowanych produkcją surowców niezbędnych do produkcji melaminy. Z danych przedstawionych we wniosku wynika, że ceny prognozowane, dotyczące całkowitej emisji zanieczyszczeń z przedsiębiorstw, wzrosną o [55–135 %] ([24]) w latach 2021–2026.

(43) W odniesieniu do kosztów środowiskowych CCCMC stwierdziła, że ujawnienie przez Komisję wyłącznie zmiany procentowej bez podania wartości bazowej ani kontekstu kosztów jest pozbawione sensu.

(44) Komisja powtórzyła, że podany zakres zawiera najniższy i najwyższy szacowany wzrost kosztów środowiskowych wśród producentów unijnych objętych próbą. Wskaźniki wzrostu często różnią się znacznie w przypadku różnych przedsiębiorstw i zależą od ich polityki zakupu praw do emisji. Ponadto dokładne dane liczbowe dotyczące poszczególnych przedsiębiorstw uznano za poufne informacje handlowe.

(45) Jeżeli chodzi o kompensację kosztów ponoszonych przez przemysł Unii w ramach mechanizmu CBAM, Komisja zgodziła się z wnioskodawcami i potwierdziła, że melamina nie kwalifikuje się do objęcia ochroną w ramach CBAM.

(46) Wnioskodawcy twierdzili również, że od czasu pierwotnego dochodzenia odnotowano ogólną inflację cenową. Czynniki prowadzące do inflacji obejmowały przede wszystkim zmiany strukturalne na rynkach gazu wyjaśnione w motywie 34, jak również wąskie gardła w łańcuchach dostaw i rosnący popyt. Gdyby minimalną cenę importową 1 153 EUR za tonę określoną w pierwotnym dochodzeniu skorygować o roczne stopy inflacji publikowane przez Eurostat, minimalna cena importowa w 2022 r. wyniosłaby co najmniej 1 474 EUR. Komisja zauważyła, że ceny sprzedaży melaminy przez przemysł Unii wzrosły do 3 196 EUR za tonę (średnia z 2022 r., zob. tabela 7), a ceny importu z Chin wzrosły do 1 990 EUR za tonę (średnia z 2022 r., zob. tabela 3). Mimo że ceny następnie spadły w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, należy zauważyć, że koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii nadal wynosiły 3 069 EUR w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (zob. tabela 7).

(47) CCCMC stwierdziła, że stopa inflacji w Unii osiągnęła najwyższy poziom w 2022 r., ale następnie spadła, ponieważ zniknęły przyczyny inflacji bazowej, takie jak gwałtowny wzrost cen gazu i popyt na melaminę w następstwie pandemii COVID. Komisja zgodziła się z tym, że ogólna inflacja cen osiągnęła szczytowy poziom w 2022 r. i że od tego czasu stopy inflacji spadły. Jednakże ceny, a tym samym koszty, są nadal na poziomie znacznie przekraczającym poziom z 2009 r., tj. z okresu objętego pierwotnym dochodzeniem. Nic nie wskazuje na to, żeby ogólny wpływ inflacji na ceny od 2009 r. był odwracalny.

3.2.2.2. Podaż na rynku unijnym

(48) W pierwotnym dochodzeniu użytkownicy wyrazili obawy, jeśli chodzi o zabezpieczenie wystarczającej podaży melaminy po przystępnych cenach ([25]).

3.2.2.2.1. Moce produkcyjne przemysłu Unii

(49) We wniosku wnioskodawcy stwierdzili, że moce produkcyjne przemysłu Unii są o około 60 % wyższe niż konsumpcja w Unii i znacznie wzrosły od 2009 r. Stwierdzili również, że przy priorytetowym traktowaniu sprzedaży na rynek unijny względem sprzedaży na rynki eksportowe, byliby w stanie w razie potrzeby zaopatrywać cały rynek UE.

(50) W toku dochodzenia ustalono, że moce produkcyjne przemysłu Unii wzrosły o ponad 20 % między 2009 r., tj. okresem objętym pierwotnym dochodzeniem, a obecnym okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym moce produkcyjne przemysłu Unii wynosiły 476 874 ton (zob. tabela 5), a konsumpcja wynosiła 339 676 ton (zob. tabela 1). Przemysł Unii jest zatem w stanie w razie potrzeby zaopatrywać cały rynek unijny.

([24]) Podano szerszy zakres ze względu na ochronę danych wrażliwych.
([25]) Motywy 62 i 67 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 457/2011.

(51) CCCMC argumentowała, że od 2006 r. moce produkcyjne przemysłu Unii stale przekraczały konsumpcję w Unii, a zatem nie odnotowano żadnych zmian okoliczności w związku ze zdolnością przemysłu Unii do zaopatrywania rynku unijnego ([26]).

(52) Komisja odrzuciła argument CCCMC i podejście polegające na analizie całkowitych wolnych mocy produkcyjnych przemysłu Unii od 2009 r. w oderwaniu od innych istotnych czynników. Jak wskazano w motywie 57 poniżej, sytuacja w zakresie podaży na rynku unijnym ogólnie poprawiła się w związku ze zwiększonymi mocami produkcyjnymi przemysłu Unii w połączeniu ze wzrostem przywozu z państw trzecich po uczciwych cenach.

3.2.2.2.2. Udział przemysłu Unii w rynku

(53) W latach 2006–2009, tj. w okresie odniesienia dla pierwotnego dochodzenia, udział przemysłu Unii w rynku wynosił średnio 80 % i nigdy nie spadł poniżej 74 %. Podobnie w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 marca 2016 r. udział w rynku wynosił średnio 77 % (zob. tabela 6 w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/1171), natomiast w 2019 r., tj. w roku przed rozpoczęciem okresu odniesienia dla obecnego dochodzenia, wynosił 73 % (zob. tabela 7 w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2023/2653).

(54) Wnioskodawcy twierdzili w swoim wniosku, że udział przemysłu Unii w rynku gwałtownie spadł w wyniku agresywnych cen stosowanych przez chińskich producentów eksportujących. Udział przemysłu Unii w rynku wynosił przed dłuższy czas między 73 % a 80 %, jak wyjaśniono w motywie 53 powyżej, i rzeczywiście w obecnym okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniósł zaledwie 48,6 % (zob. tabela 6), co stanowi istotną zmianę okoliczności. Komisja zauważyła natomiast, że udział przywozu z Chin w rynku wzrósł z zaledwie 6,5 % w 2009 r. do 29,2 % w obecnym okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Jak wspomniano poniżej w motywie 56, przywóz z innych państw trzecich również wzrósł, co przyczyniło się do spadku udziału przemysłu Unii w rynku, ale wzrósł w mniejszym stopniu niż przywóz z Chin.

3.2.2.2.3. Przywóz z państw trzecich

(55) Wnioskodawcy stwierdzili we wniosku, że w przypadku niedoboru podaży przywóz z państw trzecich może wypełnić luki wynikające z rosnącej konsumpcji.

(56) Komisja zauważyła, że łączny udział w rynku przywozu z państw trzecich innych niż Chiny wynosił 6,2 % w 2009 r. (zob. tabela 12 w rozporządzeniu (UE) nr 1035/2010) oraz że poziom tego udziału w rynku w połączeniu z ówczesnym 85 % udziałem przemysłu Unii w rynku był jedną z głównych przyczyn zmiany formy cła na stałe cło ([27]). Udział w rynku przywozu z państw trzecich znacznie wzrósł od tego czasu i wyniósł 22,3 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co dowodzi tego, że producenci z państw trzecich stworzyli zdolność produkcyjną, która może zaspokoić konsumpcję na rynku unijnym i zapewnić zdrową sytuację konkurencyjną na równych warunkach.

3.2.2.2.4. Wnioski dotyczące podaży

(57) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że sytuacja w zakresie podaży na rynku unijnym znacznie się zmieniła od czasu pierwotnego dochodzenia. O ile w 2009 r. jedynym znaczącym źródłem przywozu były Chiny i po wprowadzeniu środków tymczasowych niedobór melaminy na rynku unijnym mógł doprowadzić do znacznego wzrostu cen (zob. motyw 63 rozporządzenia pierwotnego), sytuacja była wyraźnie odmienna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, ponieważ istniało wiele różnych źródeł przywozu (co zapewnia uczciwą presję konkurencyjną), a ponadto znacznie wzrosły moce produkcyjne przemysłu Unii.

([26]) t24.001039, pkt 10.
([27]) Zob. przypis 25.

3.2.2.3. Wnioski

(58) W obecnym dochodzeniu Komisja ustaliła, że od czasu pierwotnego dochodzenia zmieniły się okoliczności, nie tylko w odniesieniu do kosztów produkcji ponoszonych przez przemysł Unii, ale również po stronie podaży. Od 2021 r. nastąpił wyraźny wzrost kosztów produkcji w Unii, w wyniku czego szkodzie wyrządzonej przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin nie można było już skutecznie zapobiec przez minimalne ceny importowe i cło specyficzne mające zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw, w oparciu o koszty i ceny z 2009 r. W związku z tym przemysł Unii poniósł szkodę, jak stwierdzono w motywie 134. Głównym powodem nałożenia środków w ich obecnej formie w pierwotnym dochodzeniu były obawy dotyczące wystarczającej podaży melaminy dla użytkowników, jednak bezpieczeństwo dostaw dla przemysłu wykorzystującego melaminę znacznie się poprawiło od 2009 r.

3.2.3. *Trwały charakter*

3.2.3.1. Wprowadzenie

(59) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała również, czy można racjonalnie stwierdzić, że zmiana okoliczności omówiona w sekcji 3.5.2. ma trwały charakter.

(60) Kilka stron zakwestionowało w swoich uwagach, czy zmiany okoliczności można uznać za mające trwały charakter. Niektóre uwagi zostały przekazane jeszcze przed ujawnieniem najważniejszych faktów. Wszystkie uwagi podsumowano w tej sekcji.

3.2.3.2. Ocena trwałego charakteru

3.2.3.2.1. Znaczący wzrost kosztów produkcji

(61) Jeśli chodzi o znaczny wzrost cen gazu, CCCMC twierdziła, że pod koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym ceny gazu ziemnego znacznie spadły w porównaniu z wcześniejszymi wartościami maksymalnymi. Według CCCMC zmiany te pokazały, że wszelkie zmiany okoliczności, w tym przypadku zdecydowanie wyższe ceny gazu, miały jedynie charakter tymczasowy. Ponadto CCCMC stwierdziła, że ceny gazu ziemnego, głównego czynnika produkcji melaminy, spadły do niemal takich samych poziomów jak przed połową 2021 r.

(62) Europejska Federacja Paneli („EPF") również zwróciła uwagę na to, że głównym czynnikiem wpływającym na koszty produkcji ponoszone przez producentów melaminy jest koszt gazu ziemnego. Według EPF od 2023 r. ceny gazu ziemnego szybko i znacznie spadły. EPF zauważyła, że ceny kasowe gazu ziemnego w Europie kształtowały się na poziomie 28–32 EUR/MWh w styczniu 2024 r., podczas gdy w 2018 r. średnie ceny wynosiły około 22–23 EUR/MWh. Zdaniem EPF prognozy przewidywały, że w latach 2024–2026 ceny gazu na rynkach finansowych będą bardzo zbliżone do dawnych poziomów. EPF twierdziła, że ceny gazu powróciły do wcześniejszych normalnych poziomów i że wnioskodawcy mogli ponownie konkurować w ramach obecnej formy środków.

(63) Podobną prognozę rozwoju cen gazu przedstawiło Europejskie Zrzeszenie Producentów Laminatów Podłogowych („EPLF"). EPLF dodało, że wraz z oczekiwaną stabilizacją cen gazu obniży się również stopa inflacji. W miarę spadku inflacji główne banki centralne zaczną również obniżać stopy procentowe. Niższe stopy procentowe obniżą koszty kredytów hipotecznych. To z kolei sprawi, że nieruchomości staną się bardziej przystępne cenowo, co z kolei ożywi sektor budownictwa, który jest głównym użytkownikiem produktów wykorzystujących melaminę.

(64) Komisja nie zgodziła się ze wszystkimi powyższymi stwierdzeniami. Komisja uznała, że jest bardzo mało prawdopodobne, aby ceny gazu ziemnego powróciły do przedziałów cenowych odnotowanych do 2020 r.

(65) Jeżeli chodzi o argument powtórzony w motywie 62 powyżej, Komisja zauważyła, że ceny gazu w przedziale 28–32 EUR/MWh w styczniu 2024 r., do których odnosi się EPF, nadal znacznie przewyższają ceny z przedziału 22–23 EUR odnotowane przez EPF w 2019 r. Komisja zauważyła, że średnia cena gazu na TTF w pierwszej połowie 2024 r. wyniosła 29,82 EUR/MWh ([28]), czyli o 56 % więcej niż średnia cena gazu na TTF 19,08 EUR/MWh z okresu od kwietnia do grudnia 2010 r. (zob. przypis 16 w niniejszym rozporządzeniu), a także znacznie powyżej średniej ceny gazu na TTF w latach 2011–2020. W związku z tym, nawet jeżeli sytuację w zakresie cen gazu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym należy uznać za wyjątkową, ceny gazu są nadal znacznie wyższe niż średnia cena do 2020 r. włącznie.

(66) Prognozy cen gazu do 2026 r. nie zostały dodatkowo udokumentowane przez EPF. Ponadto, jeśli chodzi o argumenty podsumowane w motywach 61–63 Komisja uznała, że w świetle zmian sytuacji geopolitycznej jest mało prawdopodobne, aby ceny gazu trwale ustabilizowały się na poziomach obserwowanych do czerwca 2021 r. Od 2021 r. większość państw członkowskich dotychczas zaopatrujących się w gaz ziemny bezpośrednio z Rosji za pośrednictwem gazociągów zaczęła ograniczać import gazu tym kanałem. W wyniku nieuzasadnionej i niczym niesprowokowanej agresji Rosji na Ukrainę Unia Europejska i państwa członkowskie nasiliły i przyspieszyły proces uniezależniania się od rosyjskiego gazu. W związku z tym planowana jest lub trwa budowa co najmniej 17 terminali LNG ([29]). Biorąc pod uwagę wielkość inwestycji niezbędnych do budowy terminali LNG i całej infrastruktury dostaw oraz zobowiązanie Unii do uniezależnienia się od rosyjskiego gazu ([30]), jest bardzo mało prawdopodobne, aby Unia powróciła do zakupu rosyjskiego gazu rurociągowego w ilościach i po cenach sprzed 2021 r., w związku z czym na rynku prawdopodobnie będą nadal obowiązywać ceny znacznie wyższe niż ceny odnotowane do pierwszej połowy 2021 r.

(67) Po ujawnieniu ustaleń CCCMC krytycznie odniosła się do faktu, że do celów porównania Komisja oparła się na cenie gazu z ostatniego dnia okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, odnotowanej na poziomie 41,86 EUR/MWh na TTF, oraz na średniej cenie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, która zdaniem CCCMC nie była reprezentatywna, biorąc pod uwagę wyjątkowo wysokie ceny w tym okresie, w tym najwyższy poziom 339,20 EUR/MWh osiągnięty 22 sierpnia 2022 r. (zob. motywy 34 i 35). CCCMC dodała, że ze względu na korelację między cenami gazu a kosztami produkcji przemysłu Unii, koszty te powróciły już do „poziomów sprzed kryzysu" lub oczekuje się, że wkrótce wrócą do tych poziomów.

(68) Komisja odrzuciła te argumenty. Komisja przypomniała, że w swojej ocenie trwałego charakteru stwierdzonej zmiany okoliczności odniosła się również do średniej ceny gazu na TTF w pierwszej połowie 2024 r. (zob. motyw 65), kiedy to ceny wyraźnie spadły w porównaniu z wcześniejszymi wyjątkowymi wartościami maksymalnymi, ale ustabilizowały się na poziomie znacznie wyższym niż poziom sprzed pierwszej połowy 2021 r. Komisja zauważyła również, że w drugiej połowie 2024 r. średnia cena gazu na TTF wynosiła 29,82 EUR/MWh, czyli znacznie powyżej średniej ceny gazu na TTF w latach 2011–2020 (zob. motyw 65). Nic zatem nie wskazuje na to, aby koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii ustabilizowały się na poziomie podobnym do poziomu obserwowanego w okresie od wprowadzenia środków do pierwszej połowy 2021 r.

(69) Po ujawnieniu ustaleń EPF przypomniała, że poziomy cen gazu ziemnego przewidywane na drugą połowę 2026 r. będą zbliżone do faktycznych cen gazu odnotowanych w lipcu 2023 r. (23–25 EUR/MWh). Nie byłoby to dalekie od poziomu odnotowanego w 2021 r. W tym kontekście EPF odniosła się do najnowszej europejskiej prognozy gospodarczej z 15 listopada 2024 r. ([31])

(70) Komisja zauważyła, że ceny gazu ziemnego prognozowane na okres od drugiego kwartału 2025 r. do pierwszego kwartału 2026 r. wynosiły od 43,5 do 47,25 EUR/MWh ([32]). Ceny te są co najmniej o 46 % wyższe niż średnia cena gazu na TTF odnotowana w pierwszej połowie 2024 r. (zob. motyw 65).

([28]) Średnia pierwszych dni sesyjnych każdego miesiąca między styczniem a czerwcem 2024 r.
([29]) Financial Times, 29 kwietnia 2024 r., https://www.ft.com/content/16031b21-cb2f-40c7-a77d-1ac061196264.
([30]) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, COM(2022) 360 final z 20.7.2022 r.
([31]) https://economy-finance.ec.europa.eu/document/download/3b537fad-ad74-419f-8b54-d73553ca7f7f_en?filename=AF2024%20PPT_final.pdf.
([32]) https://www.ice.com/products/27996665/Dutch-TTF-Natural-Gas-Futures/data?marketId=5786628&span=1, ceny sprawdzone w dniu 8 stycznia 2025 r.

(71) W związku z powyższym Komisja potwierdziła, że zmiana struktury zakupów i dostaw oraz wynikające z niej wyższe koszty gazu ziemnego ponoszone przez producentów unijnych mają trwały charakter.

(72) Jeśli chodzi o koszty przestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska ponoszone przez przemysł Unii (zob. motyw 40), nic nie wskazuje na to, aby te obowiązki regulacyjne zostały w najbliższym czasie zniesione. Skutkiem coraz większego nacisku na zrównoważoność środowiskową – przede wszystkim w ramach Europejskiego Zielonego Ładu – będą prawdopodobnie coraz wyższe koszty przestrzegania przepisów przez producentów unijnych. Prognozy przedstawione przez producentów unijnych (zob. motyw 42) potwierdzają to stwierdzenie. Oczekuje się zatem, że obserwowana zmiana okoliczności będzie miała trwały charakter.

(73) Po ujawnieniu ustaleń CCCMC poprosiła o dane o względnym udziale domniemanych kosztów przestrzegania przepisów w całkowitych jednostkowych kosztach produkcji melaminy, co odgrywa ważną rolę przy ocenie faktycznego znaczenia wzrostu wyrażonego procentowo.

(74) Komisja zauważyła, że koszty środowiskowe przemysłu Unii stanowiły mniejszą część całkowitych kosztów produkcji melaminy w porównaniu z kosztami gazu. Nie zmienia to jednak faktu, że zaobserwowane zmiany miały nadal istotny i trwały charakter.

(75) Jeśli chodzi o inflację (zob. motyw 46), Komisja zauważyła, że trwały charakter wzrostu pozycji kosztowych (kosztów gazu i kosztów środowiskowych) nieuchronnie doprowadzi do wzrostu cen produktu końcowego, melaminy. Ponadto przemysł Unii będzie chciał przełożyć wzrost podstawy kosztowej na swoje ceny sprzedaży po przywróceniu równych warunków działania, ponieważ w perspektywie długoterminowej nie może ponosić strat, jakie poniósł w 2022 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Oczekuje się zatem, że wyższy poziom cen melaminy w porównaniu z poziomem cen zaobserwowanym w pierwotnym dochodzeniu będzie miał trwały charakter.

(76) Po ujawnieniu ustaleń CCCMC zakwestionowała ustalenie, że koszty produkcji przemysłu Unii były wyższe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym niż w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, oraz ustalenie, że wyższy poziom kosztów miałby mieć trwały charakter.

(77) Komisja powołała się na kontrargument o trwałym charakterze wyższych kosztów gazu (zob. motyw 70), które ze względu na wagę kosztów gazu w ogólnych kosztach produkcji melaminy prowadzą do równie trwałego wzrostu kosztów całkowitych.

3.2.3.2.2. Podaż na rynku unijnym

(78) Jeśli chodzi o wzrost mocy produkcyjnych przemysłu Unii, w dochodzeniu nie wskazano na żadne plany producentów unijnych dotyczące zmniejszenia mocy produkcyjnych w najbliższej przyszłości. Uznaje się zatem, że wzrost łącznych mocy ma trwały charakter.

(79) CCCMC argumentowała jednak, że nie nastąpiła żadna istotna (ani trwała) zmiana w mocach produkcyjnych przemysłu Unii ani w jego zdolności do zaopatrywania rynku UE.

(80) Komisja wyjaśniła, że przemysł Unii dysponuje wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby zaspokoić konsumpcję w Unii. W tym kontekście Komisja odniosła się do danych zgromadzonych w ramach obecnego dochodzenia (zob. tabele 1 i 5). Konsumpcja nigdy nie przekroczyła 427 309 ton rocznie (w 2021 r.), moce produkcyjne wyniosły co najmniej 476 874 ton rocznie (w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym).

(81) CCCMC dodała, że spadek udziału przemysłu Unii w rynku do poniżej 30 % w okresie od 1 lipca 2022 r. do 30 czerwca 2023 r. nie miał trwałego charakteru, ponieważ był spowodowany wyjątkowymi okolicznościami, takimi jak trudności w produkcji występujące u producentów unijnych oraz równoczesny wzrost popytu ze strony użytkowników. Aby zrekompensować niedobory w podaży, użytkownicy musieli korzystać w większym stopniu z przywozu, głównie z Chin.

(82) Komisja zauważyła, że znaczny spadek udziału przemysłu Unii w rynku był faktyczny i jako taki nie został zakwestionowany przez CCCMC. Komisja uznała, że spadek udziału w rynku wynikał w dużej mierze z gwałtownego wzrostu chińskiego przywozu towarów po cenach dumpingowych podcinających ceny przemysłu Unii (zob. motyw 102).

(83) W związku z powyższym uwagi CCCMC zostały odrzucone.

(84) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo SGE stwierdziło, że okoliczności leżące u podstaw obowiązujących środków w formie stałego cła i minimalnej ceny importowej nie zmieniły się w znaczący i trwały sposób. Jeśli chodzi o dostępność przywozu melaminy z państw trzecich, SGE stwierdziło, że w niektórych przypadkach ceny z państw trzecich były niższe niż ceny z Chin oraz że podaż z państw trzecich nie była stabilna i nie mogła zastąpić przywozu z Chin.

(85) Komisja zauważyła, że ceny importowe z państw trzecich zasadniczo były zgodne z tendencjami rynkowymi w okresie badanym. Co ważniejsze, jak widać w tabeli 4, udział łącznego przywozu z państw trzecich w rynku utrzymywał się w okresie badanym w stosunkowo wąskim zakresie od 19,2 % do 22,3 %, innymi słowy, ceny nie szkodziły udziałowi przemysłu Unii w rynku w takim samym stopniu jak ceny chińskie (zob. tabela 2). Udział w rynku między 19,2 % a 22,3 % również znacznie przekraczał udział przywozu z Chin w rynku w całym okresie badanym w dochodzeniu prowadzącym do nałożenia środków objętych przeglądem, w związku z czym Komisja nie zgodziła się z SGE. Komisja ustaliła, że łączny przywóz z państw trzecich stanowi stabilny alternatywny czynnik podaży na rynku Unii.

(86) Przedsiębiorstwo SGE powtórzyło zarzut użytkownika KRP z dnia 30 października 2024 r. ([33]), twierdząc, że same europejskie moce produkcyjne nie są w stanie zaspokoić popytu. EPF również zakwestionowała w swoich uwagach po ujawnieniu ustaleń dane dotyczące mocy produkcyjnych ocenione przez Komisję i przedstawione w tabeli 5 poniżej. EPF twierdziła, że dwie fabryki melaminy BASF w Ludwigshafen zostały na stałe zamknięte pod koniec kwietnia 2023 r. ([34]) Ponadto EPF odniosła się do badań rynkowych swoich członków, zgodnie z którymi jedynie OCI i LAT Nitrogen wytwarzały w 2024 r. melaminę przy ograniczonych zdolnościach produkcyjnych. Według EPF całkowite moce produkcyjne tych producentów wyniosły łącznie 290 000 ton rocznie.

(87) W związku z ochroną informacji uznanych za poufne Komisja nie mogła ujawnić danych dotyczących mocy produkcyjnych poszczególnych producentów unijnych. Potwierdziła jednak, że dane liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych w tabeli 5 zostały odpowiednio zweryfikowane. Komisja zauważyła również, że fabryki BASF nie były na stałe zamknięte, jak twierdziła EPF, ale były wystawione na sprzedaż ([35]). Ponadto podejście EPF, w którym nie uwzględnia się mocy produkcyjnych tymczasowo niedostępnych lub wystawionych na sprzedaż, jest niezgodne ze stałą praktyką Komisji. Fakt, że producenci unijni zmniejszyli produkcję, ponieważ nie byli w stanie konkurować z nieuczciwymi cenami w przywozie z Chin, który pojawił się na rynku unijnym w bezprecedensowo wysokich ilościach, nie powinien być mylnie uznawany za trwałe zmniejszenie mocy produkcyjnych. W związku z tym argument EPF został odrzucony. Argument KRP nie został dodatkowo uzasadniony i również z tego powodu został odrzucony.

3.2.4. *Wnioski*

(88) Komisja stwierdziła zatem na podstawie powyższych argumentów i zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, że okoliczności, o których mowa w sekcji 3.2.2, zmieniły się od czasu pierwotnego dochodzenia i że zmiany te mają trwały charakter.

3.3. **Szkoda**

3.3.1. *Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej*

(89) Na podstawie informacji dostępnych we wniosku produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez trzech wnioskodawców i dwóch innych producentów. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Dwóch innych producentów nieobjętych próbą, wskazanych we wniosku, to BASF AG z Ludwigshafen (Niemcy) i S.C. Azomures z Targu Mures (Rumunia). Jedynie BASF zarejestrował się jako zainteresowana strona. Żaden z dwóch producentów, o których mowa, nie przedstawił uwag ani oświadczeń w trakcie dochodzenia.

([33]) t24.009914.
([34]) https://mcgroup.co.uk/news/20230426/melamine-market-challenges-dynamics.html.
([35]) BASF Sells Ammonia, Methanol and Melamine Plants - ChemistryViews.

(90) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła 175 786 ton. Wielkość tę obliczono na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez trzech producentów unijnych objętych próbą oraz na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym wskaźników makroekonomicznych przedłożonej przez wnioskodawców.

(91) Jak wspomniano w motywie 13, Komisja wybrała ostateczną próbę producentów unijnych reprezentujących około 83 % całkowitej szacowanej produkcji unijnej produktu podobnego. Trzema producentami objętymi próbą są wnioskodawcy.

3.3.2. *Konsumpcja w Unii*

(92) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie: a) danych wnioskodawców dotyczących sprzedaży produktu podobnego przez przemysł Unii, częściowo sprawdzonych przez porównanie z wielkością sprzedaży zgłoszoną przez objętych próbą producentów unijnych; oraz b) przywozu produktu objętego przeglądem do Unii ze wszystkich państw trzecich, według danych zawartych w bazie danych COMEXT (Eurostat).

(93) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2020	2021	2022	ODP
Konsumpcja	364 168	427 309	377 704	339 676
Indeks (2020 = 100)	*100*	*117*	*104*	*93*

Źródło: Eurostat.

(94) Przegląd wykazał, że konsumpcja w Unii wzrosła o 18 % w latach 2020–2021 w związku z ożywieniem rynku po pandemii COVID-19. Ogółem konsumpcja w Unii spadła w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym o 7 %.

3.3.3. *Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie*

3.3.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

(95) Komisja ustaliła wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, na podstawie statystyk Eurostatu. Udział Chin w rynku ustalono, porównując przywóz do konsumpcji w Unii, jak określono w tabeli 2.

(96) Przywóz z ChRL kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2020	2021	2022	ODP
Wielkość przywozu z ChRL (w tonach)	1 222	27 270	107 506	99 112
Indeks (2020 = 100)	*100*	*2 232*	*8 800*	*8 113*
Udział w rynku przywozu z ChRL (%)	0,3	6,4	28,5	29,2
Indeks (2020 = 100)	*100*	*1 902*	*8 484*	*8 698*

Źródło: Eurostat.

(97) Wielkość przywozu z Chin wzrosła ponad osiemdziesięciokrotnie od 2020 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Nawet jeżeli roku 2020 nie można uznać za reprezentatywny ze względu na pogorszenie koniunktury gospodarczej w następstwie pandemii COVID-19, między rokiem 2021 okresem objętym dochodzeniem przeglądowym, przywóz z Chin nadal wzrósł niemal czterokrotnie.

(98) W ujęciu względnym (zob. wskaźniki w tabeli 2 powyżej) udział przywozu z Chin w rynku wzrósł jeszcze bardziej niż wielkość tego przywozu, osiągając wartość prawie 30 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W porównaniu z 2021 r. udział w rynku wzrósł ponad czterokrotnie.

3.3.3.2. Ceny przywozu z Chin oraz podcięcie cenowe

3.3.3.2.1. Ceny

(99) Komisja ustaliła średnie ceny przywozu z Chin na podstawie statystyk Eurostatu.

(100) Średnia ważona cena przywozu z Chin kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny przywozu (w EUR/t)

	2020	2021	2022	ODP
Chiny	958	1 627	1 990	1 361
Indeks (2020 = 100)	*100*	*170*	*208*	*142*

Źródło: Eurostat.

(101) Średnie ceny w przywozie melaminy z Chin wzrosły w latach 2020–2022 o 108 %. Od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym ceny gwałtownie spadły o 32 %.

3.3.3.2.2. Podcięcie cenowe

(102) Komisja oceniła podcięcie cenowe, porównując a) średnie ważone ceny statystyczne przywozu z ChRL w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, ustalone na podstawie CIF, z użyciem odpowiednich dostosowań z tytułu konwencjonalnej stawki celnej, cła antydumpingowego ([36]) i kosztów ponoszonych po przywozie, oraz b) średnie ważone ceny sprzedaży stosowane przez trzech producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym. Obliczony w ten sposób margines podcięcia cenowego wyniósł 8,5 %.

(103) Komisja rozważyła ponadto inne skutki cenowe, w szczególności istnienie znacznego zaniżania cen. Komisja zaobserwowała, że zaniżanie cen miało miejsce, ponieważ przemysł Unii musiał obniżyć swoje ceny sprzedaży o około 53 % od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym (zob. tabela 7), znacznie poniżej kosztów produkcji, co doprowadziło do strat w wysokości 100,1 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (zob. tabela 10).

3.3.4. *Wielkości i ceny przywozu z państw trzecich*

(104) Komisja ustaliła wielkość i ceny przywozu z państw trzecich, stosując tę samą metodykę, co w przypadku ChRL (zob. sekcja 3.3.3.1).

([36]) Jeśli chodzi o dodane cło antydumpingowe, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym środki obejmowały minimalne ceny importowe dla trzech producentów eksportujących oraz stałe cło specyficzne dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących. Przywóz dokonywany przez trzy strony podlegające minimalnym cenom importowym był – jeżeli cena była wyższa od ceny minimalnej – wolny od cła antydumpingowego, natomiast obowiązujące cła antydumpingowe na przywóz dokonywany przez te strony poniżej minimalnych cen importowych były różne w zależności od wartości faktury netto przed przywozem. Miał miejsce również przywóz od innych producentów eksportujących, do których miało zastosowanie rezydualne cło specyficzne w wysokości 415 EUR za tonę. W świetle tego zróżnicowanego obrazu kwotę dodanych ceł antydumpingowych ustalono na podstawie danych dotyczących przywozu melaminy przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ponieważ ten zbiór danych obejmował kwoty zapłacone.

(105) Wielkość przywozu z państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2020	2021	2022	ODP
Katar	Wielkość przywozu (w tonach)	26 256	35 622	37 809	40 360
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*136*	*144*	*154*
	Udział w rynku (%)	7,2	8,3	10,0	11,9
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*115*	*139*	*165*
	Średnia cena (w EUR/t)	824	1 548	2 459	1 644
	Indeks (2020 = 100)	100	188	298	200
Trynidad i Tobago	Wielkość przywozu (w tonach)	8 370	14 112	11 400	16 320
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*169*	*136*	*195*
	Udział w rynku (%)	2,3	3,3	3,0	4,8
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*144*	*131*	*209*
	Średnia cena (w EUR/t)	850	1 572	2 504	1 379
	Indeks (2019 = 100)	100	185	295	162
Indie	Wielkość przywozu (w tonach)	2 122	5 520	12 848	9 768
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*260*	*605*	*460*
	Udział w rynku (%)	0,6	1,3	3,4	2,9
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*222*	*584*	*493*
	Średnia cena (w EUR/t)	677	1 446	2 219	1 450
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*214*	*328*	*214*

Państwo		2020	2021	2022	ODP
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość przywozu (w tonach)	35 311	26 652	15 110	9 180
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*75*	*43*	*26*
	Udział w rynku (%)	9,7	6,2	4,0	2,7
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*64*	*41*	*28*
	Średnia cena (w EUR/t)	800	1 570	2 262	1 502
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*196*	*283*	*188*
Łączny przywóz z wyłączeniem ChRL	Wielkość przywozu (w tonach)	72 059	81 907	77 167	75 629
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*114*	*107*	*105*
	Udział w rynku (%)	19,8	19,2	20,4	22,3
	Indeks (2020 = 100)	*100*	*97*	*103*	*113*
	Średnia cena (w EUR/t)	835	1 557	2 387	1 544
	Indeks (2020 = 100)	100	186	286	185

Źródło: Eurostat.

(106) Do najważniejszych źródeł przywozu poza Chinami należały Katar, Trynidad i Tobago oraz Indie. W okresie badanym przywóz z każdego z tych państw wzrósł o co najmniej 54 % (Katar) i do 360 % (Indie). Indie były jednak na znacznie niższym poziomie w 2020 r. w porównaniu z dwoma pozostałymi państwami. Udział w rynku łącznego przywozu ze wszystkich państw trzecich, z wyjątkiem Chin, wzrósł w okresie badanym jedynie o 5 %.

(107) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnie ceny importowe z trzech najważniejszych źródeł przywozu innych niż Chiny były wyższe od średnich cen importowych z ChRL. Jedynie ceny importowe z Trynidadu i Tobago były stosunkowo zbliżone, choć nadal powyżej poziomu cen importowych z Chin (1 379 EUR za tonę w porównaniu z 1 361 EUR za tonę). Wielkość przywozu z Trynidadu i Tobago stanowiła jednak mniej niż 20 % wielkości przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

(108) Wzrost udziału w rynku państw trzecich o 2,5 punktu procentowego w okresie badanym jest wyraźnie mniejszy od wzrostu udziału w rynku przywozu z Chin, który wyniósł 28,9 punktu procentowego. Średnia cena przywozu z państw trzecich była w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym znacznie wyższa niż cena sprzedaży przemysłu Unii (zob. tabela 7), jak i średnia cena importowa z Chin (zob. tabela 3).

3.3.5. *Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii*

3.3.5.1. Uwagi ogólne

(109) Na potrzeby oceny wystąpienia szkody Komisja dokonała rozróżnienia pomiędzy makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych i informacji zawartych w odpowiedziach wnioskodawców na pytania zawarte w kwestionariuszu, należycie zweryfikowanych w zestawieniu z informacjami zawartymi we wniosku i odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu przekazanymi przez producentów unijnych objętych próbą, oraz statystykami Eurostatu. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.

(110) Wskaźniki makroekonomiczne w obecnej sprawie to: produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie i wydajność.

(111) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe sprzedaży, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

3.3.5.2. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(112) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2020	2021	2022	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	401 780	396 575	268 034	175 786
Indeks (2020 = 100)	*100*	*99*	*67*	*44*
Moce produkcyjne (w tonach)	480 578	477 621	477 379	476 874
Indeks (2020 = 100)	*100*	*99*	*99*	*99*
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	83,6	83,0	56,1	36,9
Indeks (2020 = 100)	*100*	*99*	*67*	*44*

Źródło: Wnioskodawcy.

(113) Produkcja przemysłu Unii spadła w okresie badanym o 56 %. W okresie badanym moce produkcyjne przemysłu Unii utrzymywały się na niemal stałym poziomie, z nieznacznym spadkiem o 1 %. W rezultacie wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 56 %.

3.3.5.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(114) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2020	2021	2022	ODP
Całkowita wielkość sprzedaży na rynku unijnym – klienci niepowiązani	290 888	318 133	193 031	164 935
Indeks (2020 = 100)	*100*	*109*	*66*	*57*
Udział w rynku (%)	79,9	74,5	51,1	48,6
Indeks (2020 = 100)	*100*	*93*	*64*	*61*

Źródło: Eurostat, wnioskodawcy.

(115) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rzecz klientów niepowiązanych wzrosła o 9 % w latach 2020–2021, ale między 2021 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym spadła o 52 punkty procentowe do poziomu 43 % poniżej poziomu z 2020 r.

(116) Podobny trend zaobserwowano w udziale przemysłu Unii w rynku, który spadł z 79,9 % do 48,6 %.

3.3.5.4. Wzrost

(117) W okresie badanym konsumpcja w Unii spadła o 7 % (zob. tabela 1), a wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rzecz klientów niepowiązanych w Unii spadła o 43 % (zob. tabela 6). W związku z tym przemysł Unii stracił istotny udział w rynku (zob. tabela 6) na rzecz przywozu z Chin (zob. tabela 2).

3.3.5.5. Ceny i czynniki wpływające na ceny

(118) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii oraz jednostkowy koszt produkcji kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii i koszt produkcji

	2020	2021	2022	ODP
Średnia ważona cena jednostkowa sprzedaży w Unii (w EUR/t)	928	1 863	3 196	1 498
Indeks (2020 = 100)	*100*	*201*	*344*	*161*
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t)	906	1 611	3 173	3 069
Indeks (2020 = 100)	*100*	*178*	*350*	*339*

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

(119) Jednostkowy koszt produkcji rósł wykładniczo do poziomu, który w 2022 r. był o 250 % wyższy od poziomu odnotowanego w 2020 r., a w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym – nadal o 239 % wyższy od tego poziomu. Ten gwałtowny wzrost kosztów produkcji był spowodowany przede wszystkim bardzo silnym wzrostem cen gazu, który rozpoczął się w 2021 r.

(120) Ceny sprzedaży wykazywały podobną tendencję do 2022 r., kiedy to osiągnęły poziom o 244 % wyższy od poziomu z 2020 r. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ceny sprzedaży spadły o ponad połowę w porównaniu z 2022 r. W uwagach przekazanych w dniu 23 sierpnia 2024 r. ([37]) wnioskodawcy podkreślili, że wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła do poziomu niemożliwego do utrzymania w kontekście znacznego wzrostu podstawy kosztowej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.3.5.6. Zatrudnienie i wydajność

(121) Zatrudnienie, wydajność i średnie koszty pracy producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność

	2020	2021	2022	ODP
Liczba pracowników	632	642	613	582
Indeks (2020 = 100)	*100*	*102*	*97*	*92*
Wydajność pracy (tona/pracownik)	524	508	347	231
Indeks (2020 = 100)	*100*	*97*	*66*	*44*
Średnie koszty pracy na pracownika	73 491	77 431	86 835	90 642
Indeks (2020 = 100)	*100*	*105*	*118*	*123*

Źródło: Wnioskodawcy, producenci unijni objęci próbą.

(122) Liczba pracowników spadła o ponad 9 % od 2021 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, ponieważ przemysł Unii zaczął ograniczać zatrudnienie w związku z niekorzystną sytuacją rynkową.

(123) Wydajność pracy gwałtownie spadła o 56 % w okresie badanym wraz z gwałtownym spadkiem produkcji (zob. tabela 5).

(124) Średnie koszty pracy wzrosły w okresie badanym o 23 %, ponieważ płace i wynagrodzenia zostały dostosowane do inflacji i poprzedniego wzrostu.

3.3.5.7. Zapasy

(125) Stan zapasów producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2020	2021	2022	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	12 151	5 372	32 163	13 336
Indeks (2020 = 100)	*100*	*44*	*265*	*110*
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	3,1	1,4	15,1	9,9
Indeks (2020 = 100)	*100*	*45*	*488*	*320*

Źródło: producenci unijni objęci próbą

([37]) t24.007253.

(126) Poziom zapasów znacznie się różnił w okresie badanym. W 2021 r. poziom zapasów był o 56 % niższy od poziomu z 2020 r. W 2022 r. poziom zapasów był o 165 % wyższy od poziomu z 2020 r. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wyrażony jako odsetek produkcji wzrósł prawie pięciokrotnie w latach 2020–2022 i ponad trzykrotnie w okresie od 2020 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Jest to dodatkowa oznaka, że pod koniec okresu badanego przemysł Unii miał coraz większe trudności ze sprzedażą swojej produkcji w związku z dramatycznym wzrostem przywozu z Chin.

3.3.5.8. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(127) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2020	2021	2022	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (%)	– 4,1	12,3	– 5,6	– 100,1
Indeks (2020 = 100)	*- 100*	*298*	*- 136*	*- 2 427*
Przepływy środków pieniężnych	12 158 042	95 868 270	- 10 678 921	- 118 092 691
Indeks (2020 = 100)	*100*	*789*	*- 88*	*- 971*
Inwestycje	25 704 881	32 880 347	46 905 512	75 538 271
Indeks (2020 = 100)	*100*	*128*	*182*	*294*
Zwrot z inwestycji (%)	– 10,2	46,2	– 7,4	– 94,6
Indeks (2020 = 100)	*- 100*	*455*	*- 73*	*- 930*

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

(128) Komisja określiła zysk producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży melaminy klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży podstawowej. Przemysł Unii osiągnął zysk dopiero w 2021 r. – na poziomie 12,3 %. W latach 2020 i 2022 sprzedaż podstawowa przynosiła straty wynoszące odpowiednio –4,1 % i –5,6 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym strata wyniosła – 100,1 %.

(129) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. W 2021 r. zmiany w przepływach środków pieniężnych były dodatnie. W 2022 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł Unii wygenerował ujemne przepływy środków pieniężnych w związku z tendencją spadkową w rentowności.

(130) Poziom inwestycji przemysłu Unii wzrósł w okresie badanym o 194 %. Z dochodzenia wynika, że inwestycje dotyczyły prawie wyłącznie zastąpienia w pełni zamortyzowanych i zużytych aktywów. Koncentracja tych inwestycji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym miała raczej charakter przypadkowy. Ponadto inwestycje były stosunkowo niewielkie w stosunku do innych wskaźników, takich jak całkowita wartość sprzedaży. W związku z tym Komisja nie uznaje tego wskaźnika za szczególnie istotny w tej konkretnej sprawie.

(131) Zwrot z inwestycji jest procentowym stosunkiem zysku do wartości księgowej netto inwestycji, a tendencja ta jest taka sama jak w przypadku analizowanej stopy rentowności.

3.3.5.9. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu Unii

(132) W kontekście rosnących kosztów produkcji i rosnącej zmienności cen przemysł Unii stracił w okresie badanym znaczną część udziału w rynku na rzecz ChRL. Wielkość przywozu z Chin rosła wykładniczo i przywożony produkt wprowadzano na rynek unijny po cenach wyraźnie podcinających ceny przemysłu Unii. W związku z taką presją przemysł Unii nie był w stanie przenieść zwiększonych kosztów produkcji na ceny sprzedaży, w związku z czym odniósł poważne straty na bezprecedensowym i niemożliwym do utrzymania poziomie.

(133) Zasadniczo wszystkie wskaźniki szkody, takie jak produkcja, wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, jednostkowe ceny sprzedaży, udział w rynku, rentowność i przepływy środków pieniężnych, wykazywały w okresie badanym wyraźnie negatywne tendencje.

(134) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w okresie badanym przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

3.3.6. *Związek przyczynowy*

(135) Po stwierdzeniu faktu, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę i w odniesieniu do motywu 27, Komisja zbadała, czy mająca zastosowanie minimalna cena importowa i stałe cło spowodowały poważną i trwałą szkodę dla przemysłu Unii.

(136) Na pierwszym etapie Komisja przypomniała, że struktura minimalnej ceny importowej jest taka, że po osiągnięciu przez ceny poziomu zdecydowanie powyżej minimalnej ceny importowej producenci eksportujący mogą dokonywać wywozu praktycznie nieograniczonych ilości produktu objętego postępowaniem, które nie są objęte cłami antydumpingowymi w Unii. Scenariusz ten sprawdził się w 2022 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, kiedy ceny rynkowe osiągnęły taki poziom (zob. tabela 2 oraz motywy 97 i 98).

(137) Na drugim etapie Komisja stwierdziła, że przywóz towarów z Chin spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Przywóz ten faktycznie wzrósł wykładniczo, czyli o 8013 % w okresie badanym (zob. tabela 2), co doprowadziło do znacznego wzrostu udziału w rynku, tj. z 0,3 % w 2020 r. do 29,2 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, kosztem przemysłu Unii, który stracił udział w rynku, z 79,9 % do 48,6 % w tym samym okresie. Ponadto przywóz z Chin charakteryzował się spadającymi cenami (zob. tabela 3, od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym) i podcięciem cenowym (zob. motyw 102), co spowodowało istotną szkodę dla przemysłu Unii. Przywóz wywierał również znaczną presję cenową na ceny przemysłu Unii. Od 2021 r. ceny były znacznie niższe od cen przemysłu Unii i, co ważniejsze, od 2022 r. niższe od kosztów produkcji przemysłu Unii. Ze względu na zaobserwowane tłumienie cen przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym odpowiednio do wzrostu kosztów, co spowodowało znaczne straty. Inne czynniki, takie jak ceny gazu, które były główną przyczyną wzrostu kosztów produkcji powyżej cen sprzedaży (zob. dane w tabeli 7 za 2022 r. i okres objęty dochodzeniem przeglądowym), również przyczyniły się do szkody, ale nie osłabiły stwierdzonego związku przyczynowego. Udział w rynku łącznego przywozu z państw trzecich wzrósł w okresie badanym o 13 % (zob. tabela 4), co jest wzrostem nieznacznym w kontekście ponad osiemdziesięciokrotnego wzrostu w przywozie z Chin w tym samym okresie (zob. tabela 2). Łączny przywóz z innych państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym był również średnio prawie 200 EUR za tonę droższy niż przywóz z Chin. Przywóz z państw trzecich nie osłabił zatem stwierdzonego związku przyczynowego między przywozem z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

(138) Po ujawnieniu ustaleń CCCMC stwierdziła, że głównym powodem, dla którego producenci unijni nie mogli w większym stopniu podnieść swoich cen by pokryć koszty produkcji i utrzymać rentowność były wyjątkowe okoliczności na rynku wewnętrznym UE w drugiej połowie 2022 r. i w 2023 r., a nie przywóz z Chin.

(139) Komisja odrzuciła ten argument. Dochodzenie wykazało, że w 2021 r., a w pewnym stopniu nadal w 2022 r., przemysł Unii był w stanie podnieść ceny odpowiednio do rosnących kosztów produkcji, kiedy przywóz z Chin wprowadzany był na rynek po cenach importowych wynoszących 1 627 EUR i 1 990 EUR za tonę. Dopiero w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, kiedy ceny importowe spadły do 1 361 EUR za tonę, przemysł Unii nie był już w stanie sprzedawać po cenach pokrywających koszty. Wyraźnie pokazuje to, że środki nie osiągnęły zamierzonego skutku, ponieważ niskie ceny przywozu z Chin w zwiększonych ilościach stanowiły główną przyczynę szkody dla przemysłu Unii.

(140) W związku z tym Komisja stwierdziła, że struktura minimalnej ceny importowej zasadniczo umożliwiła chińskim producentom zwiększenie wielkości wywozu po obniżonych cenach, co z kolei spowodowało istotną szkodę dla przemysłu Unii.

3.4. **Interes importerów niepowiązanych i użytkowników**

(141) Wszystkich znanych importerów niepowiązanych i użytkowników poinformowano o wszczęciu przeglądu.

(142) Komisja otrzymała odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu od jednego importera niepowiązanego, ale strona ta odmówiła dostarczenia wersji odpowiedzi nieopatrzonej klauzulą poufności. W związku z tym uzyskane informacje nie mogły zostać przeanalizowane.

(143) Trzech użytkowników oraz grupa Unilin (grupa składająca się z dwóch użytkowników) udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Trzech użytkowników nie przedstawiło jednak istotnych jawnych wersji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w związku z czym nie można było ich przeanalizować. Jedynie grupa Unilin kontynuowała współpracę w trakcie dochodzenia i umożliwiła również weryfikację na miejscu w swoich budynkach (jak wyjaśniono w motywie 18 powyżej).

(144) Grupa Unilin stwierdziła jednak, że nie może przedłożyć pełnej jawnej wersji swoich oświadczeń, ponieważ ze względu na konkurencję nie może ujawnić pewnych informacji szerszemu gronu odbiorców. Grupa Unilin powołała się zatem na „wyjątkowe okoliczności" w rozumieniu art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja przyjęła do wiadomości argument grupy Unilin. Na podstawie przedłożonych informacji Komisja mogła jedynie ustalić, że ani zakupy dokonywane przez grupę Unilin od przemysłu unijnego ani jej przywóz z Chin nie były reprezentatywne dla całego sektora użytkowników, oraz że zmiana formy środków nie zaszkodziłaby nadmiernie zainteresowanej stronie.

(145) Po ujawnieniu ustaleń EPF wyraziła obawy dotyczące przeprowadzonej przez Komisję oceny interesu użytkowników, ponieważ opierała się wyłącznie na dwóch odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonych przez grupę Unilin. EPF dodała, że rosnące koszty produkcji melaminy między listopadem 2022 r. a listopadem 2023 r. doprowadziły do znacznego wzrostu różnicy cenowej między panelami surowymi a panelami powlekanymi ze średnio 30–50 % do 60–124 %.

(146) Komisja wyjaśniła, że w swojej ocenie może opierać się wyłącznie na możliwych do zweryfikowania danych dostarczonych przez współpracujące zainteresowane strony. Po wszczęciu przeglądu poinformowano o nim ok. 80 użytkowników. Ostatecznie dane dostarczone przez grupę Unilin stanowiły jedyne możliwe do zweryfikowania dane przekazane przez użytkowników do dyspozycji Komisji. Komisja nie rozszerzyła wniosku, do którego doszła w odniesieniu do Unilin, na wszystkich użytkowników, ale wobec braku innych współpracujących użytkowników nie dysponowała żadnymi innymi informacjami dostępnymi do analizy.

(147) Ponadto podejście EPF polegające na określeniu kosztów produkcji melaminy na podstawie różnicy cenowej produktów wyjściowych uznaje się za błędne. Różnice cenowe można przypisać różnym innym czynnikom, takim jak postrzeganie przez klientów itp., i niekoniecznie i nie tylko wzrostowi jednego z elementów kosztów.

(148) Po wszczęciu postępowania EPF poinformowała, że obroty europejskiego przemysłu drzewnego wynosiły ponad 500 mld EUR rocznie i sektor zapewnia 4 mln bezpośrednich miejsc pracy w Unii. Panele, które odpowiadają za 9 % tego obrotu, odgrywają kluczową rolę, zwiększając wartość produktów ubocznych pochodzących z pozyskiwania i przetwarzania drewna, zapewniając wysokiej jakości, lekkie i przystępne cenowo produkty dla sektora meblarskiego i budowlanego. W związku z tym każda zmiana formy środków miałaby negatywny wpływ na znacznie większą liczbę pracowników (zatrudnionych przez unijnych producentów płyt drewnopochodnych i łańcuch wartości dalszych użytkowników) niż liczba pracowników zatrudnionych przez unijnych producentów melaminy.

(149) Komisja uznała, że EPF nie wykazała, jaka część podanego rocznego obrotu odpowiadała sprzedaży produktów zawierających melaminę, jak istotny był koszt melaminy w tych produktach, oraz ile miejsc pracy można powiązać z produkcją i sprzedażą takich produktów. W związku z tym nie można było na tej podstawie określić wpływu zmiany formy środka, w związku z czym Komisja odrzuciła ten argument.

(150) Po ujawnieniu ustaleń EPF obliczyła, że z zastosowaniami melaminy powiązanych było około 650 000 miejsc pracy w przemyśle płyt drewnopochodnych i powiązanych sektorach w całym łańcuchu dostaw i że wszystkie te miejsca pracy byłyby zdecydowanie zagrożone, gdyby forma środków uległa zmianie. Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ EPF nie uzasadniła, dlaczego cła *ad valorem* na jeden z surowców z jednego konkretnego kraju, w przeciwieństwie do stałego cła i minimalnej ceny importowej, byłyby szkodliwe dla tych sektorów gospodarki.

(151) EPLF stwierdziło, że chińscy producenci eksportujący podlegający stałej stawce celnej w wysokości 415 EUR za tonę nie mogli dokonywać wywozu do Unii, ponieważ cło było zaporowe, a całkowite moce produkcyjne trzech chińskich producentów podlegających minimalnej cenie importowej nie przekraczały 300 000 ton, co nie wystarczało do zaopatrzenia rynku europejskiego. EPLF stwierdziło ponadto, że wyłącznie europejska produkcja melaminy nie wystarczy do zaopatrzenia użytkowników unijnych, zwłaszcza w przypadku ożywienia rynku.

(152) Komisja odrzuciła te argumenty EPLF. Konsumpcja nigdy nie przekraczała około 430 000 ton rocznie. Przykładowo w 2021 r. wyniosła ona 427 185 ton. Ze względu na swoje moce produkcyjne wynoszące ponad 476 000 ton (w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, zob. tabela 5) przemysł Unii z pewnością byłby w stanie pokryć taką wielkość konsumpcji samodzielnie.

(153) EPLF dodało, że jego członkowie stoją w obliczu coraz silniejszej konkurencji ze strony Turcji, ponieważ tureccy producenci laminatów mogą prowadzić przywóz melaminy z Chin bez płacenia ceł antydumpingowych, a tym samym ponosić niższe koszty niż unijni producenci laminatów.

(154) EPLF nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie argumentu o silniejszej konkurencji ze strony Turcji. Ponadto nic nie wskazuje na to, że zmiana formy środków zaszkodziłaby nadmiernie użytkownikom w ujęciu ogólnym (zob. również motyw 144). W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

(155) SGE twierdziło, że gdyby forma środka antydumpingowego zmieniła się na cła *ad valorem*, stawki cła znacznie zwiększyłyby koszty przywozu produktu objętego przeglądem z Chin. Co gorsza, tak wysokie stawki mogłyby doprowadzić do tego, że chińscy eksporterzy przestaliby być konkurencyjni, co potencjalnie zmusiłoby ich do wycofania się z rynku unijnego. Pozostawiłoby to unijnym importerom i użytkownikom ograniczone możliwości pozyskiwania produktu – głównie od wnioskodawców – co sprawiłoby, że rynek UE stałby się mniej konkurencyjny. Łańcuch dostaw stałby się niezrównoważony, a ceny zakupu melaminy prawdopodobnie znacznie by wzrosły.

(156) Komisja odrzuciła ten argument. Komisja przyznała, że ceny rynkowe melaminy prawdopodobnie wzrosną, ponieważ ceny odnotowane w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym były niemożliwe do utrzymania dla przemysłu Unii, a środki w formie minimalnej ceny importowej i stałego cła nie chroniły w wystarczającym stopniu przemysłu Unii przed nieuczciwymi praktykami handlowymi producentów eksportujących, znacznie tłumiąc ceny sprzedaży (zob. tabela 7). Komisja uznała przy tym jednak, że w przypadku ceł *ad valorem* na poziomie od 12 % do 65,2 % w zależności od ustalonego poziomu dumpingu, użytkownicy będą zasadniczo mogli kupować chińską melaminę po cenach uwzględniających cła, które to ceny będą określone na warunkach równych z cenami sprzedaży ustalanymi przez producentów unijnych. Ponadto użytkownicy mogą również zaopatrywać się w innych państwach spoza Unii, tak jak miało to miejsce w okresie badanym (zob. tabela 4).

(157) Po ujawnieniu ustaleń EPF zwróciła uwagę na ograniczone moce produkcyjne w Chinach. Zdaniem EPF wywóz z Chin do Unii osiągnął najwyższy poziom w 2022 r., co oznacza, że prawdopodobnie nie przekroczy on ilości odnotowanej w tym roku.

(158) Komisja zauważyła, że EPF nie przedstawiła uzasadnionych danych na temat rzeczywistych i wolnych mocy produkcyjnych w Chinach. Wielkość chińskiego wywozu do Unii w 2022 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była już tak czy tak na poziomie przynoszącym znaczną szkodę przemysłowi Unii, co najlepiej ilustrują dane dotyczące rentowności przedstawione w tabeli 10.

(159) Po ujawnieniu ustaleń Komisja otrzymała również uwagi od KRP, użytkownika melaminy, który zarejestrował się jako zainteresowana strona, ale nie przedstawił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(160) KRP twierdziło, że minimalna cena importowa zapewniała uczciwą konkurencję, dzięki temu, że ustalona była minimalna cena. Umożliwiało to producentom unijnym osiągnięcie zysków przy jednoczesnym zapewnieniu użytkownikom dostępu do stabilnych i przystępnych cenowo dostaw. Zdaniem KRP utrzymanie minimalnej ceny importowej było zatem w interesie Unii. KRP twierdziło ponadto, że gdyby obecny środek został zastąpiony cłami *ad valorem*, musiałoby ono ponosić znacznie wyższe koszty melaminy, co doprowadziłoby do znacznego wzrostu kosztów produkcji. Osłabiłoby to konkurencyjność przedsiębiorstwa nie tylko na rynku wewnętrznym, ale również na rynkach międzynarodowych, co naraziłoby działalność przedsiębiorstwa na ryzyko.

(161) KRP nie uzasadniło żadnego z przedstawionych argumentów, w związku z czym oba argumenty zostały odrzucone.

(162) W związku z brakiem dalszej współpracy ze strony użytkowników i stowarzyszeń użytkowników Komisja doszła do wniosku, że zmiana formy środków nie zaszkodzi nadmiernie użytkownikom.

(163) Komisja stwierdziła zatem, iż nie było przesłanek wskazujących, że proponowana zmiana formy środków miałaby negatywne skutki dla użytkowników lub importerów, które przewyższą pozytywne skutki środków.

3.5. **Wnioski dotyczące interesu Unii**

(164) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów wskazujących, że zmiana formy środków w odniesieniu do przywozu melaminy pochodzącej z Chin nie leży w interesie Unii.

(165) Jak stwierdzono w motywie 134 przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym obecna forma środków nie jest już odpowiednia do ochrony przemysłu Unii przed przywozem z Chin, który był wprowadzany na rynek unijny w niespotykanie dużych ilościach i po cenach podcinających.

4. **ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**

4.1. **Związek między szkodą a zmienionymi okolicznościami**

(166) W świetle ocenionych zmian okoliczności obecna forma środków, która w przypadku ponad 80 % łącznego przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jest cłem opartym na minimalnej cenie importowej w wysokości 1 153 EUR za tonę, czyli nie pobiera się cła, a w przypadku pozostałego przywozu jest stałym cłem w wysokości 415 EUR za tonę, nie może już zaradzić stwierdzonej istotnej szkodzie ponoszonej przez przemysł unijny i spowodowanej przywozem z Chin. W szczególności minimalna cena importowa nie mogła zaradzić znacznemu podcięciu cenowemu (zob. motyw 102) i zaniżaniu cen stwierdzonemu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

(167) W obu poprzednich przeglądach wygaśnięcia stwierdzono, że przemysł Unii nie ponosi szkody ze względu na skuteczną ochronę zapewnioną przez obowiązujące środki (zob. motyw 128 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1171 i motyw 277 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/1776). W ramach obecnego częściowego przeglądu okresowego Komisja stwierdziła jednak, że środki w ich obecnej formie nie są już wystarczające, aby przeciwdziałać dumpingowi, który powoduje szkodę.

(168) Od 2020 r. znacznie wzrosła zmienność cen melaminy wraz ze zmiennością cen gazu, która jest głównym czynnikiem produkcji melaminy. Ceny melaminy osiągnęły okresowo bezprecedensowo wysoki poziom, którego nie odnotowano przynajmniej od czasu pierwotnego dochodzenia. Po osiągnięciu tych wysokich poziomów ceny gwałtownie spadły w związku z gwałtownym wzrostem wielkości przywozu z Chin po niższych cenach. Zmusiło to przemysł Unii do sprzedaży po cenach znacznie poniżej kosztów.

(169) Forma środków nie mogła zatem już zapewnić ochrony, jaką zapewniała w okresach objętych dochodzeniem w poprzednich przeglądach wygaśnięcia i jaka okazała się wystarczająca, aby chronić przemysł Unii przed poniesieniem szkody. Chińscy producenci sprzedawali swoje produkty do Unii po cenach, które podcinały ceny sprzedaży przemysłu Unii, a jednocześnie przekraczały mającą zastosowanie minimalną cenę importową, a zatem nie podlegały cłom antydumpingowym.

(170) Wynika z tego, że zmiana okoliczności spowodowała ponowne wystąpienie szkody i sprawiła, że forma środków stała się niewystarczająca na potrzeby ochrony przemysłu Unii przed przywozem po podcinających cenach.

4.2. **Zmiana formy środka**

(171) Na podstawie powyższych wniosków, a w szczególności wniosków dotyczących istnienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii, zmian okoliczności w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem i trwałego charakteru tych zmian, a także interesu Unii, Komisja uznała, że obecna forma środków antydumpingowych nałożonych na melaminę pochodzącą z Chińskiej Republiki Ludowej nie jest już wystarczająca do usunięcia szkody spowodowanej przywozem towarów po cenach dumpingowych.

(172) W związku z tym Komisja postanowiła przywrócić cła *ad valorem* w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw.

(173) Po ujawnieniu ustaleń SGE i KRP twierdziły, że przywrócenie ceł *ad valorem* ustalonych ponad dziesięć lat temu było niesprawiedliwe. Ich zdaniem, jeżeli okoliczności, w których pierwotnie wprowadzono minimalną cenę importową, zmieniły się, te same pierwotne okoliczności były równie nieaktualne w odniesieniu do nałożenia ceł *ad valorem*. Ponadto niektóre cła *ad valorem*, które mają zostać przywrócone, obliczono na podstawie danych z 2009 r., a tylko jedne oparto na danych z 2022 r. W związku z tym przywrócenie ceł *ad valorem* byłoby niesprawiedliwe dla chińskich producentów eksportujących, których stawki celne zostały obliczone na podstawie danych z pierwotnego dochodzenia, które jest nieaktualne i niezgodne z obecnymi warunkami rynkowymi.

(174) Komisja uznała te argumenty za bezzasadne. Cła *ad valorem* są standardową formą środków antydumpingowych stosowaną przez Komisję w następstwie dochodzenia. Nałożenie innych form środków wymaga zazwyczaj szczególnego uzasadnienia w odpowiednich rozporządzeniach wykonawczych, co nie jest wymagane w przypadku nałożenia ceł *ad valorem*. W niniejszym rozporządzeniu Komisja wystarczająco uzasadniła, że nie występują już okoliczności, które doprowadziły do wyjątkowego nałożenia ceł w formie cen minimalnych zgodnie z rozporządzeniem pierwotnym.

(175) Komisja przypomniała również, że obowiązujące środki zmieniono w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2023/2653, na mocy którego nałożono cło antydumpingowe *ad valorem* w wysokości 12 % na przedsiębiorstwo Xinjiang. W ramach obecnego przeglądu okresowego Komisja jest prawnie zobowiązana do dokonania przeglądu wszystkich obowiązujących środków, w tym wszelkich zmian, takich jak te wprowadzone na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/2653. W związku z tym nie może traktować zmienionego środka wprowadzonego w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2023/2653 inaczej niż środków pierwotnych.

(176) SGE i KRP zaproponowały zmianę minimalnej ceny importowej z 1 153 EUR za tonę do na cenę w przedziale 1 300–1 400 EUR za tonę na podstawie najnowszych danych dotyczących cen kasowych, zebranych i opublikowanych przez niezależną agencję ICIS (Independent Commodity Intelligence Services ([38])). Proponowany zakres cen opiera się na średniej cenie melaminy w okresie od lipca 2024 r. do grudnia 2024 r., zgłoszonej przez ICIS. Podczas posiedzenia wyjaśniającego po ujawnieniu ustaleń SGE sprecyzowało, że w ramach proponowanego systemu minimalnej ceny importowej ceny mogłyby być stale dostosowywane na podstawie powyższych danych ICIS. W tym kontekście SGE uznało rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/82 ([39]) za precedens mający znaczenie dla obecnego dochodzenia.

(177) Komisja przypomniała, że obecny przegląd okresowy ograniczał się do kwestii formy środków. Propozycja przedstawiona przez SGE i KRP pociągała za sobą zmianę poziomu środków, w szczególności z poziomu minimalnej ceny importowej w wysokości 1 153 EUR za tonę do co najmniej 1 300/EUR za tonę. Ponadto Komisja uznała, że powołanie się przez SGE na rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/82 jest błędne, ponieważ rozporządzenie dotyczyło nie tylko częściowego przeglądu okresowego ograniczonego do zbadania formy środków (zob. motyw 8 tiret trzecie w tym rozporządzeniu), ale również częściowego przeglądu okresowego ograniczonego do szkody (zob. motyw 8 tiret czwarte w tym rozporządzeniu). Jak określono w motywie 181 tego rozporządzenia, w ramach częściowego przeglądu okresowego ograniczonego do szkody Komisja ustaliła nową cenę niewyrządzającą szkody dla przemysłu Unii i na tej podstawie nową minimalną cenę importową (ponieważ środki opierały się na szkodzie). Obecny częściowy przegląd okresowy ogranicza się do formy środków, zatem nie jest możliwa zmiana poziomu środków. W związku z tym propozycje SGE i KRP musiały zostać odrzucone.

([38]) Zdaniem SGE ICIS jest niezależnym globalnym dostawcą informacji o rynku towarowym. ICIS jest w powszechnym użyciu w globalnym przemyśle melaminy i zapewnia pełny obraz rynku melaminy w czasie rzeczywistym wraz z trendami cenowymi, trendami na rynkach towarowych itp. Strona internetowa ICIS: https://www.icis.com.

([39]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/82 z dnia 21 stycznia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 oraz częściowych przeglądów okresowych na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 15 z 22.1.2015, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/82/oj).

(178) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące stosowanie indywidualnych stawek celnych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne stawki celne, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym mającym zastosowanie wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw".

(179) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki celne, nie jest ona jedynym elementem branym pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania indywidualnych stawek celnych zgodnie z prawem celnym.

(180) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego lub zmianę okoliczności w rozumieniu art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach, o ile spełnione są odpowiednie warunki, można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków lub dochodzenia w ramach przeglądu okresowego. Podczas takiego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

(181) Indywidualne stawki celne określone w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z Chin i wytworzonego przez wymienione osoby prawne. Przywóz produktu objętego przeglądem wyprodukowanego przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw".

(182) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek celnych w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ([40]). Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje wykazujące, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(183) Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić zmianę formy środków. Wszystkim stronom wyznaczono również termin do przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie uwzględnione.

(184) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 ([41]), gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.

(185) Komitet ustanowiony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 wydał pozytywną opinię,

([40]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

([41]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz melaminy, obecnie objętej kodem CN 2933 61 00, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Xinjiang Xinlianxin Energy Chemical Co., Ltd	12,0	8 99B
Sichuan Golden-Elephant Sincerity Chemical Co., Ltd	44,9	A 986
Shandong Holitech Chemical Industry Co., Ltd	47,6	A 987
Henan Junhua Development Company Ltd	49,0	A 988
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	65,2	A 999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą". W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

Artykuł 2

O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN